

## סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ה חֲשׁוֹן:

### סדר לקוטי פתח"ן היפני:

**ד ודע,** שאשת כסילות הזאת, שהיא כללות הרע של שבעים לשון, אי אפשר להם לינק מאשה חכמה, מלשון הקדש הנ"ל, אלא על ידי בחינת 'עץ הדעת טוב ורע', שעל-ידו הוא מפתח את הלשון הקדש ומטיל בה זהמא. ועץ הדעת, שיש בו שני כחות שהן טוב ורע, הוא אמצעי בין לשון הקדש, שהוא אשה חכמה, שכלו טוב, ובין לשון של שבעים עממין, שכלו רע:

**ועץ** הדעת טוב ורע זה לשון תרגום, שהוא אמצעי בין לשון הקדש ובין לשון של שבעים עממין. ולשון עממין, כשרוצים לינק מלשון הקדש, אי אפשר להם לינק ממנו אלא על ידי לשון תרגום. לשון תרגום הוא בחינת "אשה משכלת" (משלי י"ט), בחינת משכיל על ידי תרגמן (פסחים קי"ז), כי לשון תרגום יש בו טוב ורע – לפעמים הוא בחינת משכיל, ולפעמים הוא בחינת משכיל. ואשת כסילות הזאת היא מפתח את האשה חכמה על ידי אשה משכלת, כי עקר תגברת הקלפה אינו אלא על ידי לשון תרגום, בבחינת (דברים כ"ו): "ארמי אבד אבי", ובבחינת (במדבר כ"ג): "מן ארם ינחני בלק", שהוא לשון תרגום, שהוא לשון ארמי, שדרך שם מתעוררים לינק מהקדשה.

**ועקר** בנינה ושלמות של לשון הקדש אינו אלא על ידי שמפילין הרע של התרגום ומעלין את הטוב שבתרגום ללשון הקדש, שעל-ידי זה נשלם לשון הקדש. ולכן הארמי, שהוא ארמי אבד אבי הנ"ל, רצה לינק מהקדשה על ידי התרגום, ועל כן קרא לו "יגר שהדותא" (בראשית ל"א); ויעקב היה



**ה וְזָה** בְּחִינַת מְקַרְה לִילָה (דברים כג). שְׁהָרוּחַ סְעָרָה, הֵינּוּ הָרוּחַ שְׁטוּת, הֵינּוּ הַשְּׂבָעִים לְשׁוֹן, עוֹלָה עַל־יְדֵי תַרְגּוּם, עַל־יְדֵי תַרְדֵּמָה, עַל־יְדֵי שְׁנָה, וְיוֹזֵק מִלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, מִבְּרִית קֹדֶשׁ. כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, מְקַרֵּר אֶת חֲמִימוֹתָיו בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, בְּבְחִינַת (תהלים ל"ט) "חֶם לִבִּי בְקִרְבִּי וְכוּ', דְּבִרְתִּי בְּלְשׁוֹנִי", שֶׁמְקַרֵּר חֲמִימוֹתָיו בְּדַבּוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, בְּבְחִינַת: "זֹאת הַפֶּעַם עָצַם מְעַצְמִי", 'מִכָּאן שְׁנַתְקַרְרָה דַּעְתּוֹ בְּחֹה' (יבמות ס"ג). אֲבָל מִי שֵׁאִין לוֹ שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, אֲזִי הָרוּחַ סְעָרָה מְקַרֵּר אוֹתוֹ בְּמְקַרְה־לִילָה בַשְּׁנָה, בְּבְחִינַת (דברים כ"ה) "אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךְ", לְשׁוֹן קְרִירוֹת; 'בְּדַרְךְ' הוּא בְּחִינַת (משלי ל): "כִּן דַּרְךְ אִשָּׁה מִנְאֻפֶת", שְׁהָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ דַּרְךְ הַתַּרְגּוּם, שֶׁהוּא בְּחִינַת נְגוּה, וְיוֹזֵק מִן הַחֲשֵׁמ"ל הַנִּלְל.

**וְאֵלֵי שָׁע** הָיָה יוֹרֵשׁ מֵאֲלֵיהֶו רֹחַ הַקֹּדֶשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה הָיָה מְקַבֵּל מִפְּנֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, בְּבְחִינַת (מלכים ב') (ב): "וַיְהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ אֱלֹהִי" – פִּי שְׁנַיִם, הֵינּוּ לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תַּרְגּוּם' (בְּרִכוֹת ח), עַל־יְדֵי־זֶה כְּתִיב בֵּהּ (שם ד): "אִישׁ קָדוֹשׁ עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד", 'שֶׁלֹּא רָאֲתָה קְרִי עַל סְדִינּוּ' (בְּרִכוֹת י:), כִּי עַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ נִצּוּלִין מִמְקַרְה־לִילָה כַּנִּלְל, כִּי עַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ זוֹכִין לְתַקּוֹן הַבְּרִית כַּנִּלְל, כִּי עַקֵּר שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ הוּא עַל־יְדֵי תַרְגּוּם, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַרְדֵּמָה וְשְׁנָה, דִּהְיִנוּ עַל־יְדֵי שֶׁמְבַרְרִין אֶת בְּחִינַת הַתַּרְגּוּם, בְּחִינַת הַתַּרְדֵּמָה כַּנִּלְל, וְעַל כֵּן אֲזִי נִצּוּלִין מִמְקַרְה־לִילָה שֶׁבַתַּרְדֵּמָה כַּנִּלְל.

**וְזָה** שֶׁבִקֵּשׁ דָּוִד (תהלים ק"מ): "רֹאשׁ מִסְבֵּי עֲמַל שְׁפָתַימוּ יִכְסְמוּ". "רֹאשׁ מִסְבֵּי" – הוּא בְּחִינַת (יחזקאל א): "נְגוּה לוֹ סְבִיב",

# זֶה נֶתַן וְלֹא יֵעָבֹר

תתנח - צמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שהוא ראש המסבין את הקדשה; "עמל שפתימו יכסמו" -  
העמל והרע שבו יתבטל; ועל שאר לשונות העמים, שהם בחינת  
מדורה של שבעין כוכבין הנ"ל, "ימוטו עליהם גחלים", "כי  
מהאש יצאו והאש תאכלם" (יחזקאל ט"ו); הינו כי בחינת נגה,  
שהוא בחינת תרגום, צריכין שיתברר, שיפל הרע שבו, והטוב  
שבו יתברר ויעלה ויהיה נכלל בתוך הקדשה, הינו בלשון הקדש,  
שזהו בחינת שלמות לשון הקדש על-ידי לשון תרגום כנ"ל. ושאר  
לשונות העמים, שהם בחינת רע גמור, צריכין לכלותם לגמרי,  
בבחינת "ימוטו עליהם גחלים וכו'" כנ"ל.

**וזה** בחינת שלהובא דאשא היורדת בערב-שבת על ראש  
הקלפות, שלא יכלו בנגה לינק מהקדשה; פרוש, כי  
בערב-שבת, בכניסת שבת, נכלל נגה בקדשה, ואז רוצין גם  
שאר הקלפות הטמאות לגמרי לעלות אל הקדשה, ואז יורד  
שלהובא דאשא על ראשם ונופלים למטה; שזהו סוד פונת  
רחיצת מים חמין בערב-שבת, כמבאר בפונות. וזהו בחינה  
הנ"ל, שצריכין לברר הטוב שבתרגום שהוא בחינת נגה, שיהיה  
נכלל בלשון הקדש, ושאר לשונות העכו"ם, שהם בחינת רע  
גמור, צריכין להפילם ולבטלם לגמרי - הינו כנ"ל:

## סדר קצור לקוטי מזהר"ן היחסי:

ד עקר עשייה ותקון של לשון-הקדש תלוי ביראת השם היא  
אוצרו (ישעיה ל"ג ו):

ה תקון הברית ושלמות לשון-הקדש תלויים זה בזה כי זה בלא  
זה אי אפשר להיות. וכפי שמרבין לדבר דבורים קדושים שהם  
בחינת לשון-הקדש כמו כן זוכין לתקון הברית. וכפי תקון הברית  
כן זוכין לשלמות לשון-הקדש. וכן להפך לענין הפגם חס ושלום,

כי מי שפוגם בברית מאבד לשון הקדש ומי שיש לו לשון-הקדש הוא שומר הברית:

ו כל החרפות והבושות והבזיונות הבאים על האדם הם על-ידי פגם הברית. וכן להפך על-ידי תקון הברית זוכין לכבוד: ו תאות נאוף שהיא רע הכולל היא בחינת נחש שפתה לחוה והטיל בה זהמא שהיא הרוח סערה הרוח שטות אשת כסילות. והולך ומפתה את הרוח הקדש שהוא לשון הקדש שהוא בחינת שמירת הברית ומטיל בה זהמא. וזה בחינת "לפתח הטאת רביץ" (בראשית ד' ז). 'לפתח' הינו פתחי פיה של לשון הקדש. שהחטאת הזו שהיא הנחש רובץ לינק ממנו על-ידי פגם הברית כי עקר התגברות היצר הרע להחטיא את האדם היא בתאוה הזאת:

ח מה שעכשו בעוונותינו הרבים נפל חכמת מליצת לשון-הקדש מאד עד שכמעט רב חכמת המליצה היא אצל הקלי עולם השקועים מאד בתאות המשגל, שהוא הרע הכולל וההפך ממש מקדשת לשון-הקדש והם בחינת "ומליציה פשעו בי" (ישעיה מ"ג כז) רחמנא לצלן. ועל-ידי צחות המליצה שלהם הם מושכים את לב כמה וכמה מנערי בני ישראל עד שמביאים אותם לאפיקורסות גמורה חם ושלום. זה בחינת (משלי ה' ג): "נפת תטפנה שפתי זרה וכן (משלי ב' טו): "מנכריה אמריה החליקה". וכל זה הוא בחינת הנחש שפתה את חוה (שהוא בחינת הדבור של לשון-הקדש) והטיל בה זהמא רחמנא לצלן:

### סדר היי מוהר"ן היזמי:

ופעם אחת אמר שהאדם צריך להתחזק בהאמונה בהצדיק האמת בהתחזקות גדול עד שיהיה חזק כל כך שאפלו אחר



אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּנֶהוּג. וּבְדַרְךְ הַלּוֹכוֹ עַל הַיָּם נִפְטָר לְעוֹלָמוֹ זֶה הָאִישׁ  
 הַשְּׁלִיחַ הַנַּ"ל שֶׁהָיָה מְקָרֵב לְהַצְדִּיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנַּ"ל.  
 וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדְעוּ עֲדִין כָּלֵל, וְאַחַר פְּטִירָתוֹ נִדְמָה לוֹ כְּאִלּוֹ  
 הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ לְלִיפְסִיק עִם אֲנָשִׁים שְׁלוֹ כְּאֲשֶׁר הָיָה נוֹהֵג בְּחַיָּיו, כִּי  
 הָיָה סוֹחֵר גָּדוֹל וְהָיָה נוֹסֵעַ לְלִיפְסִיק בְּחַיָּיו. וְנִדְמָה לוֹ גַּם עֲתָה  
 כְּאִלּוֹ הוּא נוֹסֵעַ לְשֵׁם עִם הַנְּאֻמָּן שְׁלוֹ וְהַבֵּעַל-עֲגָלָה כְּדַרְכּוֹ תָּמִיד.  
 בְּדַרְךְ נִסְיַעְתּוֹ הִתְחִיל לְהִתְנַעֵנֵעַ וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק מְאֹד לְסַע לְרַבּוֹ  
 מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנַּ"ל לְקַבֵּל פָּנָיו הַקְּדוֹשִׁים. וּמֵרַב  
 תְּשׁוּקָתוֹ הָיָה חָפִץ לְהַפְקִיר הַכֹּל וּלְשׁוּב מֵאֲמֻצֵּעַ הַדַּרְךְ לְמְקוֹם רַבּוֹ  
 הַנַּ"ל וְהִתְחִיל לְדַבֵּר זֹאת לְאֲנָשָׁיו שֶׁנָּסְעוּ עִמּוֹ שֶׁהוּא מִשְׁתַּוְּקֵק  
 לָזֶה. וְהִתְחִילוּ לְשַׁחֹק מִמֶּנּוּ וּלְדַחֹתוֹ מִזֶּה, כִּי אֵיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת  
 לְסַתֵּר מִשְׁאֵל-וּמַתָּן כְּזֶה וְכוּ' וְעַל-יְדֵי-זֶה מְנַעֵוּהוּ מִזֶּה.

אַחֲר־כֵּן חָזַר וְנִתְלַהֵב בְּהַשְׁתַּוְּקוּת נִמְרָץ לְסַע לְרַבּוֹ וְחָזַר וְאָמַר  
 לְאֲנָשָׁיו שֶׁהוּא חָפִץ בְּזֶה וְחָזְרוּ לְמַנְעוֹ וּלְדַחֹתוֹ בְּדַבְרֵיהֶם שְׂאֵי  
 אֶפְשָׁר לְבַטֵּל מִשְׁאֵל-וּמַתָּן כְּזֶה, לְשׁוּב מִדַּרְךְ כְּזֶה לְלִיפְסִיק לְבַטֵּל  
 עִם כְּזֶה, וְלִנְסֵעַ עֲתָה לְבֵית רַבּוֹ. וְשָׁמַע לְדַבְרֵיהֶם גַּם בַּפֶּעַם  
 הַזֹּאת וְנִמְנַע מִזֶּה.

אַחֲר־כֵּן חָזַר וְנִתְעוֹרַר בְּהִתְעוֹרְרוֹת רַב וְגָדוֹל מְאֹד וְאָמַר שְׂאֵינוֹ  
 שׁוֹמֵעַ כָּלֵל שׁוֹם דָּבָר כִּי הוּא רוֹצֵה דִיקָא מְאֹד לְנַסֵּעַ לְרַבּוֹ  
 וּלְהַפְקִיר הַכֹּל בְּשִׁבִיל זֶה, וְכָל מַה שֶׁאֲנָשָׁיו מְנַעוּ אוֹתוֹ בְּדַבְרֵים  
 וּטְעָנוֹת וְאִמְתְּלָאוֹת אֵיךְ אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת דָּבָר כְּזֶה בְּאֲמֻצֵּעַ עִם  
 כְּזֶה. לֹא שָׁמַע לְדַבְרֵיהֶם כָּלֵל וְהָיָה חֹזֵק בְּדַעַתוֹ לְנַסֵּעַ דִיקָא תַכְפֵּף  
 וּמִיד לְרַבּוֹ. וְצוּהָ עֲלֵיהֶם שִׁיחֲזִירוּ פְּנֵיהֶם מִדַּרְכֵיהֶם כִּדִּי לְסַע עִמּוֹ  
 לְמְקוֹם רַבּוֹ.

וְכִשְׂרָאוֹ שְׂאֵין יְכוֹלִים לְמַנְעוֹ בְּדַבְרֵים וּטְעָנוֹת עֲמָדוֹ וּמְרָדוֹ בּוֹ

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאָמְרוּ שְׂאִינָם רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּדָבָר זֶר כְּזָה, וְגָעַר עֲלֵיהֶם שִׁיעֲשׂוּ כְרִצּוֹנוֹ דִּיקָא. וְהֵם לֹא רָצוּ לְשִׁמְעוּ. וְהִתְחִיל לְכַעַם עֲלֵיהֶם מְאֹד עַל שְׂאִינָם רוֹצִים לְצִיַּת אוֹתוֹ כִּי הוּא הַבַּעַל הַבַּיִת שֶׁלָּהֶם וּמְחַיְבִים לְשִׁמְעַ לּוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יֹאמֵר.

בְּתוֹךְ כֶּךָ הוֹדִיעוּ לוֹ הָאָמֶת שֶׁהוּא כְּבָר מֵת וְשָׁכַל אֵלּוֹ שְׁנוֹסְעִין עִמּוֹ הֵם מְלֹאכֵי חֲבֻלָּה שֶׁהֵם מוֹלִיכִין אוֹתוֹ וּמְטַעֲיִין אוֹתוֹ בְּדַרְךְ הַזֶּה. עָנָה וְאָמַר עֲתָה בּוֹדְאֵי אֲנִי חֲפִץ דִּיקָא שֶׁתּוֹלִיכוּ אוֹתִי מִיַּד לְרַבֵּי הַצְּדִיק הַנִּ"ל. עָנּוּ הֵם וְאָמְרוּ עֲתָה בּוֹדְאֵי אֵין אָנּוּ מְרָצִים לָזֶה לְהוֹלִיךְ אוֹתְךָ אֵלָיו, וְהָיוּ מִתְעַצְמִים בְּדִין זֶה, הוּא רָצָה שִׁיּוֹלִיכוּ אוֹתוֹ לְרַבּוֹ וְהֵם לֹא רָצוּ.

עַד שֶׁהִבִּיאוּ אֶת הַמְּשַׁפֵּט לְפָנָיו הַבַּיִת־דִּין שֶׁלְמַעְלָה. וּפְסָקוֹ שֶׁהַדִּין עִמּוֹ שֶׁצָּרִיכִין לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ לְהוֹלִיכוֹ מִיַּד לְרַבּוֹ.

וְכֵן הָיָה שֶׁתִּכְרַף וּמִיַּד הוֹלִיכוֹ אוֹתוֹ לְרַבּוֹ הַצְּדִיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּ"ל, שֶׁהָיָה עֹדִין בַּחַיִּים אֶז בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְהִבִּיאוּהוּ לְבַיְתוֹ. וּכְשֶׁנִּכְנַם לְבַיִת הַצְּדִיק מוֹרְנוֹ הָרַב מְנַחֵם מְנַדֵּל הַנִּ"ל, נִכְנַם עִמּוֹ אֶחָד מֵהַמְּחַבְּלִים וְנִפְחַד הַצְּדִיק וְנִשְׁאַר חֲלָשׁוֹת וְעוֹרָרוּ אוֹתוֹ. וְאַחֲרֵי־כֵן יָשַׁב הַצְּדִיק וְעָסַק בְּתַקּוּנוֹ בְּעֶרְךְ שְׁמוֹנֵת יָמִים עַד שֶׁתִּקְנּוּ. וְהוֹדִיעַ אֶז הַצְּדִיק הַנִּ"ל לְבָנָיו אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יָכוֹל שֶׁנִּפְטַר הַשְּׁלִיחַ הַנִּ"ל כִּי לֹא יָדְעוּ עֹדִין מִזֶּה כֻּלָּל, וְסִפֵּר לָהֶם כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה.

(וְזֶה הָיָה מְכַרְח לָהֶם מְאֹד לִידַע מִפְּטִירָתוֹ כִּדִּי לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעַסְקֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחוֹת לְחוּץ לְאֶרֶץ, וְסִפֵּר רַבְּנּוֹ זְכוֹרֵנוֹ לְבִרְכַּה הַמַּעֲשֵׂה לְמַעַן דַּעַת עַד כַּמָּה צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק עֲצֵמוֹ בְּהִתְקַרְבוֹת לְהַצְּדִיק גַּם שָׁם אַחַר פְּטִירָתוֹ, וְהָעֶקֶר תְּלוּי בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁמִי שֶׁהוּא חֲזָק בְּזֶה הָעוֹלָם בְּאַמוּנָה בְּהִתְחַזְּקוֹת הָאֱמִתִּית יוֹכֵחַ גַּם שָׁם לָזֶה. כִּי כְּפֹנִם מָה דְאִתְדַבֵּק בַּר נֶשׁ בְּהֵאֵי עֲלֵמָא







פְּטִירָה וַיִּרְגֵּיל עֲצָמוֹ לְכֶסֶף וּלְהַתְגַּעֵגַע וּלְהַשְׁתַּוְקֵק תָּמִיד אֱלֹיו  
 יִתְבָּרֵךְ כִּי הֵהֱשִׁיתוֹ קִקוּת וְהִכְסוּפִין בְּעֲצָמָם הֵם דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד  
 וְרַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי וַיֵּשׁ בְּעַנְיָן זֶה כַּמָּה שְׁיָחוּת וְסִפּוּרִים יָפִים  
 שְׁשִׁמְעֵנוּ, שֶׁהֵם עֲצוֹת גְּדוּלוֹת טוֹבוֹת מְאֹד, לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ  
 בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲדָּ אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלּוֹ בְּכֹתֵב הַיָּטִב  
 וְהַמְשִׁכִּיל הַחֲפִיץ בְּאַמֶּת יָבִין קֶצֶת:

כח רְאוּי לְאָדָם שְׁיַעֲבֹר וַיִּלָּךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים  
 וּלְלַמֵּד כָּלֵם כְּדֵי שְׁיִהְיֶה בְּכָל מָקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא הַשָּׂרִים הַגְּדוּלִים  
 שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדֵי  
 שְׁיִוָּכַל אַחַר כֵּן לְהַתְפָּאֵר וּלְזַמֵּר שֶׁהָיָה בְּמַדִּינוֹת כְּמוֹ שֶׁדָּרָךְ  
 הַשָּׂרִים לְהַתְפָּאֵר וּלְזַמֵּר: הָיִיתִי בְּיַרְשָׁא וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כְּמוֹ כֵּן רְאוּי  
 שְׁיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי  
 שְׁיִוָּכַל לְהַתְפָּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהָיָה בְּכָל מָקוֹם דִּהְיִינוּ בְּכָל  
 הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים כַּנִּל וּלְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מִזְכִּירִין אוֹתוֹ כָּל  
 מָה שֶׁלָּמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה:

כט וְעַל לְמוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֹּהִיר מְאֹד מְאֹד בְּיוֹתֵר מְכָל הַלְמוּדִים  
 וְרְאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן-עָרוּךְ" כָּלֵם מֵרֵאשִׁים עַד סוּפָם  
 כִּסְדָר אִם יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה שְׁלַחַן-עָרוּךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים  
 הַגְּדוּלִים מַה טוֹב וְאִם לָאוּ עַל-כָּל-פָּנִים יִלְמַד כָּל הָאֲרַבְעָה  
 "שְׁלַחַן-עָרוּךְ" הַקְּטָנִים וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד כִּי עַל-יַדֵּי  
 חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל-יַדֵּי לְמוֹד פּוֹסֵק שֶׁמְבַרֵּר הַכָּשֵׁר  
 וְהַפְּסוּל הַמְּתָר וְהָאֶסוּר הַטָּהוֹר וְהַטָּמֵא עַל-יַדֵּי-זֶה נִתְבָּרֵר וְנִפְרָשׁ  
 הַטוֹב מִן הָרַע וְכַמְבֹאֵר בְּמֵאמָר רְאִיתִי מְנוֹרַת זָהָב וּבְשָׂאֵר  
 מֵאמָרִים מֵעֵלֶת לְמוֹד הַפּוֹסְקִים וְאָמַר: שְׁכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחַיֵּב  
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר וְאִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ



**סימן קכז (א) כשיגיע שליח צבור למודים, שוחין עמו הציבור, ולא ישחו יותר מדאי, ואומרים: מודים אנחנו לך (שאתה הוא ה')** אלקינו אלקי כל בשר כו', וחותרם ברוך אל ההודאות, בלא הזכרת השם; ויש מי שאומר שצריך לשחות גם בסוף, וטוב לחוש לדבריו. יש אומרים שאומר הכל בשחייה אחת, וכן המנהג (פסקי מהרי"א). **(ב) אם אין שם כהנים, אומר ש"צ: אלקינו ואלקי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת וכו', ואני אברכם. ואין הציבור עונין אחריו אמן, אלא כן יהי רצון. הגה: ואין אומרים אלקינו ואלקי אבותינו וכו' רק בזמן שראוי לברכת כהנים ולישא כפים; ונהגו לומר בשחרית: שים שלום וכן כל זמן שאומר אלקינו כו', אבל בלאו הכי מתחילין: שלום רב; ויש מתחילין שים שלום במנחה של שבת, הואיל וכתוב ביה באור פניך נתת לנו, שהיא התורה שקורין במנחה בשבת (הגהות מיימוני פ"ח מהלכות תפלה).**

**סימן קכח (א) אין נשיאת כפים בפחות מי' והכהנים מהמנין (ואין לזר לישא כפיו אפילו עם כהנים אחרים) (בפ' ב' דכתובות דזר עובר בעשה ותוספ' פ' כל כתבי לא ידע ר"י מה איסור יש בזר העולה ואפשר עם כהנים אחרים שרי וצ"ע): **(ב) כל כהן שאין בו אחד מהדברים המעכבים אם אינו עולה לדוכן אע"פ שביטל מצות עשה אחת הרי זה כעובר בג' עשה אם היה בבית הכנסת כשקראו כהנים או אם אמרו לו לעלות או ליטול ידיו: (ג) אם עלה פעם אחת ביום זה שוב אינו עובר אפילו אמרו לו עלה: (ד) כשהכהנים אינם רוצים לעלות לדוכן אינם צריכים לשהות חוץ מבית הכנסת אלא בשעה שקורא החזן כהנים אבל כדי שלא יאמרו שהם פגומים נהגו שלא ליכנס לבית הכנסת עד שיגמרו ברכת כהנים: (ה) לא יעלו הכהנים לדוכן במנעלים אבל בבתי שוקים שרי. ויש מחמירין****

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקח לזמור מזהרנית יצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ו  
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אם הם של עור (אגודה פ' הקורא את המגלה) (ונהגו להקל בקצת מקומות): (1) אע"פ שנטלו הכהנים ידיהם שחרית חוזרים ונוטלים ידיהם עד הפרק שהוא חבור היד והזרוע והלוי יוצק מים על ידיהם וקודם לכן יטול הלוי ידיו: ולא נהגו הלויים ליטול ידיהם תחלה רק סמכו על נטילתן שחרית: (2) אם נטל הכהן ידיו שחרית וברך ענ"י לא יחזור לברך כשנוטל ידיו לנשיאת כפים:

## סדר לקוטי תפלות היומיומי:

שםח: ותעזר רחמיך עלינו ותשלח לנו מנהיג אמת רועה נאמן, שיהיה לו כח לקרבנו אליך באמת ונזכה להכליל בשבעה רועים הקדושה שהם כלליות הקדושה, כלליות אמונה הקדושה של ישראל עם קדושך ותמיד עלינו ותשפיע עלינו אמונה הקדושה על ידם ועשה למענה ולמען השבעה רועים שהם אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף דוד, ולמען כל הצדיקים שהיו בכל דור ודור עד עתה, ולמען הצדיקים אמתים שבדור הזה ולמען כל בית ישראל עמך ותשפיע עלינו ממעון קדשך ותיטיב לנו בטובך האמת ותחננו בחסדיך הגדולים ותמלא רחמים עלינו ברחמיך הרבים ותשיב פניך אלינו ותקבע ותטע בלבנו אמונתך הקדושה בשלמות, שנזכה להאמין בך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, ובצדיקיך האמתים, הן בצדיקים אמתים שזכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, הן בצדיקי אמת ומוכיחי אמת וכשרים אמתים שבדור הזה, בכלם אזכה להאמין באמת ובאמונה שלמה בלי שום בלבול ונטיה כלל, חם ושלום, ולא יהיה לי שום הרהור אחריהם כלל ואזכה על ידי האמונה השלמה למלאת הארת הידים הקדושים, ואזכה למלאת ידי היום לה':  
שםט: ותתן לי כח להכניע ולשבר ולבטל כל מיני אמונות כוזביות

מן העולם וכלם ישובו לאמונתך הקדושה ואזכה על ידי האמונה  
 השלמה לקבל מוסר ותזכה ממזכיחי אמת, ויכנסו דבריהם  
 בלבנו באמת ונזכה לשוב על ידי זה בתשובה שלמה אליך באמת  
 ותקבץ נדחי ישראל, ותבטל ברחמיך הרבים כל מיני גרוש  
 ומחלקת מן העולם, שלא יגרשו עמך בית ישראל ממקומם לעולם  
 וכל אותן שכבר נתגרשו ונדחו ממקומם מעמך בית ישראל בכלל  
 ובפרט כלם תחזירם ותשיבם למקומם בשלום ותשים שלום  
 בעולם, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם:

שע: ותרחם עלינו ותטהר עמך ישראל ותשמרנו ותצילנו תמיד  
 מפגם טמאת נדה חם ושלום ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך  
 בית ישראל מפגם טמאה זו לגמרי, שלא יארע לנו ולא יזדמן לנו  
 שום מכשול ופגם, חם ושלום, מפגם עוון נדה, חם ושלום, רק נזכה  
 להיות קדושים וטהורים תמיד:

שעא: והושיענו ברחמיך הרבים, ושלח לנו צדיקי אמת מזכיחי  
 אמת, שיהיה להם כח וחכמה לעשות שלום בין ישראל לאביהם  
 שבשמים, שיעסקו להזכיר את ישראל בתזכה הראוי ויהיו  
 יודעים איך להזכיר אותם ויודיעו לנו לכל אחד ואחד את גדל עצם  
 הפגם של כל חטא ועון, באפן שנשוב מהם ויחזירו כל ישראל  
 בתשובה שלמה לפניך ויהיו יכולים לרצות אותך ולפתותך  
 בעתך, ולהקטין לפניך מאד כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו, עד  
 שתמלא רחמים עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותסלח לכל  
 עוונותינו ותמחל לכל פשעינו וחסאתנו, שחטאנו ופשעינו  
 ופשעינו לפניך בכלל ובפרט, בדור הזה ובדורות הקודמים,  
 בגלגול זה ובגלגול אחר-על כלם תמחל ותסלח אלוה סליחות  
 ותשיב פניך אלינו, ותרחם עלינו תמיד, ותבנה עירך ירושלים

# זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקי ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀  
◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀

קָרִיָה נְאֻמָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ וְתָשִׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ  
עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים לְתַקֵּן בְּשִׁלְמוֹת שְׁנֵי הַחֹתְמוֹת דְּקֹדֶשׁהּ;  
חֹתָם בְּתוֹךְ חֹתָם, חֹתָם הַיְדִיִּין וְחֹתָם הַרְגְּלִיִּין וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל כָּל  
מִינֵי דֵינִים מֵעַלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

שׁעב: וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַתְפַּלֵּל בְּכַוְנָה גְּדוֹלָה תָּמִיד,  
וּבְפָרֵט בְּיַרְחַ הָאֵיתָנִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא  
עֲזָרְנוּ לְהַתְפַּלֵּל אֲזוּ בְּכַח גְּדוֹל וּבְכַוְנָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה וְתִזְמִין לָנוּ  
בְּרַחֲמֶיךָ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כַּפּוּר מִתְפַּלְלִים וְתוֹקְעִים הַגּוֹנִים  
וְכַשְׂרִים, שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְרִצּוֹתֶיךָ וּלְפִתּוֹתֶיךָ וּלְעֹזֶרֶךָ רַחֲמֶיךָ  
וְתַעֲזָרְנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּכַוְנָה שְׁלֵמָה כְּרֵאוֹי  
וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בְּשִׁלְמוֹת עִם כָּל פְּרָטִיָּה  
וְדְקֻדּוּקִיָּה וְכַוְנוֹתֶיךָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה  
גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ קוֹל הַשׁוֹפָר בְּעֲצֻמוֹ וְלֹא שׁוֹם קוֹל הַבָּרָה וְיִכְנָם  
קוֹל הַשׁוֹפָר הַקְּדוֹשׁ בְּלִבְנוּ הַיָּטִב וְיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קֹדֶשׁ גְּדוֹלָה עַל יְדֵי  
כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשׁוֹפָר וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזַּק קוֹל הַשׁוֹפָר  
הַקְּדוֹשׁ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה "הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז" וְיַפֵּל עָלֵינוּ פֶּחַד  
וְיַחַרְדָּה וְאֵימָה וְיִרְאָה וּבּוֹשָׁה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מִפְּנֵיךָ עַל יְדֵי קוֹל  
הַשׁוֹפָר כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחַרְדּוּ" וְקוֹל  
הַשׁוֹפָר יִהְיֶה הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, עַד שִׁיִּכְנִיעַ וְיִשְׁבֹּר וְיִבְטֵל כָּל מִינֵי  
עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, הֵן עֲזוֹת הַגּוֹף הֵן עֲזוֹת שֶׁל הָעַיִן פָּנִים  
שְׂבִדּוֹר וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשׁוֹפָר הַקְּדוֹשׁ  
בְּשִׁלְמוֹת, הֵן קוֹל תְּקִיעָה, הֵן קוֹל שְׂבָרִים, הֵן קוֹל תְּרוּעָה וְנִשְׁמַע  
הַיָּטִב וְנִקְבֵּל בְּלִבְנוּ קֹדֶשׁ כָּל הַקּוֹלוֹת הַלְלוּ, עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׂבָּר  
עֲזוֹת גּוֹפְנוּ עַל יְדֵי זֶה וְיִתְעוֹרֶר לִבְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְנִזְכָּה  
לְהִיֹּת "שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב" בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָל הַיּוֹם כָּלוּ, עַד



שְׁנַת עוֹרָר בְּבִכְיָה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ הַשְּׂמִיחָה הָעֲצוּמָה בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל,  
וַיִּקְיֵם בָּנוּ מִקָּרָא שְׂפָתוֹב: "בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתְךָ  
יָרוּמוּ כִי תִפְאָרֶת עֲזָמוֹ אָתָּה וּבְרָצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ":